

at indbringe dette Forslag her i Tinget, hvori ligger, at vi afstaa fra at gøre Forsøg paa at faa Forslaget ændret med Hensyn til disse Bestemmelser, skyldes dette først og fremmest, at der inden Forslagene Indbringelse fra Flertallets Side er blevet hævdet lige over for os, at de 4 Forslag for saa vidt maatte betragtes som et sammenhørende hele, som det fjerde Forslag maatte anses for det uundgaelige Vilkaar for, at de andre 3 Forslag kunde have nogen rimelig Udsigt til at kunne blive gennemførte. Under disse Omstændigheder og under Hensyn til samtlige øvrige foreliggende Forhold mente vi, trods de Betæneligheder, vi ellers kunde have, at burde gaa med ogsaa til dette Forslag. Vi tillæge det nemlig ganske overordentlig Betydning, om det kunde lykkes i denne Samling efter de mange tidligere forgæves Forsøg dog endelig en Gang for Alvor at faa begyndt paa en tidssvarende Reform af vore gamle, forældede Skatteforhold; og naas det heller ikke i denne Samling, vil det utvivlsomt i vide Kredse, særlig i Landbokredse, fremkalde en meget stor, en meget dyb og fuldstændig berettiget Skuffelse. Det forekommer os ogsaa, at det for Lovgivningsmagtens egen Skyld er paa høje Tid, at der endelig kommer et Resultat ud af disse aarelange Skatteforhandlinger. Det vilde ikke vidne fordelagtigt om Regeringens og Rigsdagens Evne til dog i nogen Maade at kunne bidrage til at raade Bod paa Samfundets Brøst, om Forhandlingerne atter denne Gang skulde blive resultatløse. Og vi tillæge det saa meget mere Betydning, om disse Forslag nu endelig kunde blive gennemførte, som de efter vor Opfattelse ikke blot i økonomisk, men ogsaa i politisk Henseende pege i den rigtige Retning. Vi have det Haab, at disse Forslags Gennemførelse dog maaske kunde blive Udgangspunktet for en frugtbar Lovgivningsperiode ogsaa paa andre Omraader og i det hele for Opnaaelsen af bedre og heldigere politiske Forhold end dem, vi nu i en saa lang Aarrække have levet under, hvilket kun kan være til Held for Folk og Land i sin Helhed. Disse Forslags Gennemførelse vilde vel ogsaa kunne bidrage til, at det Stykke, som man tilsyneladende i alt Fald fra anden Side forbereder sig paa at opføre, Stykket: „Naar de døde vaagne“, kan blive udspillet, allerede inden det kommer paa Programmet. Skulde det komme der, tror jeg for øvrigt ikke, at det vil trække Hus ret længe, tværtimod, men det vilde være endnu bedre, om det

slet ikke kom frem paa vor politiske Scene. Vort Parti vil derfor støtte de foreliggende Forslag af al Evne, søge at gøre, hvad vi kunne, for at faa dem gennemført, trods de Betæneligheder, vi, som jeg har nævnt, kunde have ved adskillige Bestemmelser i Forslagene. Vi kunne det, trods vore Betæneligheder, saa meget bedre, som vi for længst have erkendt, at naar man vil gennemføre noget, som har nogen Betydning, saa kan man ikke indskrænke sig til kun at ville have det gennemført, som man selv sætter Pris paa, som Regel maa man saa ogsaa gaa med til noget, som man ikke synes saa godt om, til noget, som de, man skal forhandle med, sætte Pris paa. Vil man ved Udarbejdelsen af alle sine Forslag holde sig for nær til Idealet, kan man maaske nok komme et Stykke frem ad Agitationens Vej, men ikke ret langt ad Resultaternes. Vi haabe som sagt, at det skal lykkes at gennemføre Reformen af de direkte Skatter nu i Aar paa det Grundlag, der nu foreligger, og at det skal bidrage til at skabe saadanne Forhold, at vi ad Aare kunne gaa til Gennemførelsen bl. a. af en Reform ogsaa af den indirekte Beskatning, der har ikke mindre Betydning for store Dele af det producerende Samfund end en Reform af den direkte, og heller ikke har mindre Betydning for dem i vort Folk, som ere daarligst stillede. Med disse Bemærkninger skal jeg derfor paa det bedste anbefale Forslagene til videre Fremme.

Finansministeren (Scharling): Det vilde oprigtig have glædet mig, om jeg havde kunnet dele og istemme den Ros, som Kommissionens ærede Ordfører (Alberti) ved Forelæggelsen af disse Forslag og senere forskellige andre Medlemmer af Kommissionen under Finanslovbehandlingen have udtalt over Kommissionens Værk og over det udmærkede Resultat, der var naaet. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) udtalte saaledes, at disse Forslag maaske ikke vare selve Idealet, men at de dog i alt Fald vare meget nær ved Idealet. Ja, det kommer jo noget an paa, hvad man opstiller som Idealet. Dersom Idealet for en Skattereform er, hvad det efter min Mening maa være, en retfærdig Fordeling af Skattebyrden og, for saa vidt der er Tale om Tilskud fra Statskassen til Kommunerne, en retfærdig og i Princippet ligeelig Fordeling af dette Tilskud, maa jeg tilstaa, at disse Forslag forekomme mig at fjerne sig ikke saa lidt fra Idealet.